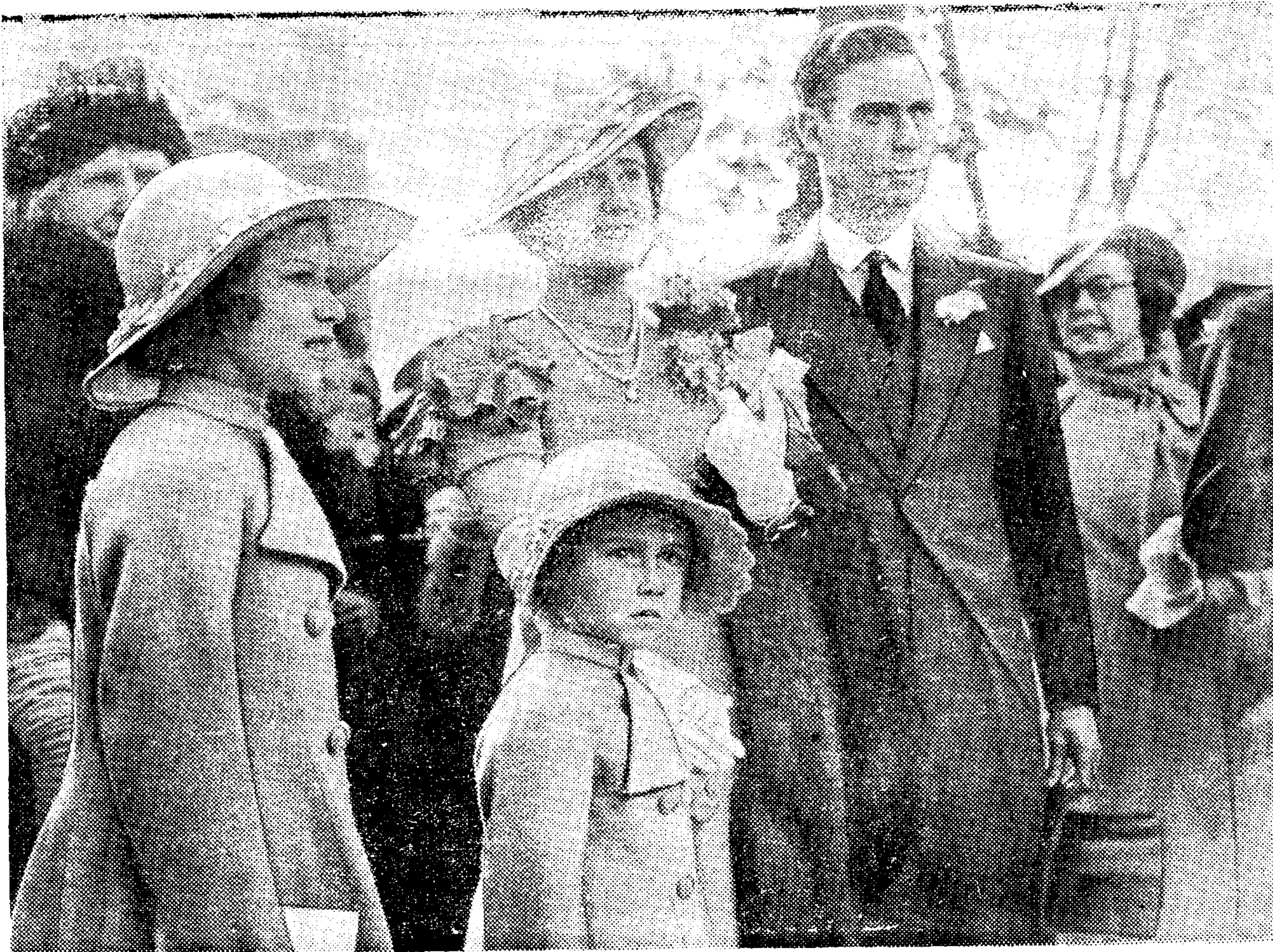
No. 2844 Zaterdag 8 Mei 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

DE ENGELSE KONINKLIJKE FAMILIE.

Om de Engelse Koningskroning.

In tegenstelling tot andere monarchieën, waar [illegible] vorst diens echtgenote automatisch tot koningin of keizerin is gewijd, bestaat in Engeland de traditie, dat de wettige echtgenote van de koning bij diens kroning eveneens tot koningin wordt gezalfd en gekroond. Juist deze traditie was 't, die voor vele Engelsen de gedachte van een huwelijk van de hertog van Windsor met Mrs. Simpson, indien Eduard niet zou zijn afgetreden, onaanvaardbaar maakte.

Voordat iemand er aan dacht, dat Prinses Elisabeth ooit Koningin van Engeland zou worden, genoot zij reeds als Hertogin van York bij het Engelse volk een zeer grote populariteit, evenals haar 10-jarige dochtertje Elisabeth, de vermoedelijke troonopvolgster. De kroning van de Koningin zal dan ook een belangrijk onderdeel van de plechtigheid worden.

Het kroningstoilet.

Het toilet, waarin Koningin Elisabeth gekroond zal worden, verschilt slechts weinig van dat, waarin 26 jaar geleden Koningin Mary werd gekroond. Voor de eerste maal echter zal het geheel vervaardigd zijn van zuiver Engelse zijde, afkomstig van de zijdewormfarm, die Lady Hart Dyke op Lullingston Castle in Kent heeft gesticht.

De traditionele kroningsmantel der [illegible] sleep, die vier yard lang is en evenals de mantel zelf is vervaardigd van koningspurper fluweel. Mantel en sleep zijn gevoerd met het fijnste hermelijn en afgezet met een band van prachtige goud borduursel naar motieven van eikenbladeren en eikels, die wederom omzoomd is met een rand van hermelijn. Op de sleep zelf is in goud geborduurd de roos van Engeland, de distel van Schotland, het klaverblad van Ierland, de ster van Indië en het gekroonde monogram van de Koningin. Het cremekleurige zijden gewaad dat de Koningin onder deze mantel draagt en dat eveneens zwaar met gouddraad geborduurd is, reikt tot de grond, zodat alleen de punten van de goudgeborduurde, cremekleurige zijden schoentjes er onder zichtbaar zijn.

Mantel en sleep zijn zo zwaar dat de Koningin deze zonder hulp niet alleen dragen kan en de 6 sleepdraagsters dienen in dit geval dan ook niet, zoals gewoonlijk, uitsluitend voor de decoratie. Bij het betreden van de Westminster Abdij draagt de Koningin een fluwelen baret, die bij haar kroning wordt vervangen door de koninginnekroon.

De zalving tot koningin.

Terwijl de koning vier maal gezalfd wordt, n.l. op het hoofd, op de borst en in de palmen van zijn beide handen wordt de Koningin slechts eenmaal gezalfd. Zij knielt voor het altaar, waarna de Aartsbisschop van Canterbury, bijgestaan door de Deken van Westminster, haar de gewijde olie op het hoofd giet. Onmiddellijk daarna schuift de Aartsbisschop haar de met juwelen getooide gouden ring aan de ringvinger van de rechterhand en wordt haar de prachtige koninginne-kroon op het hoofd gezet.

Op hetzelfde ogenblik zetten de adellijke dames van het gevolg, de Peeressen van Engeland, zich de kronen, waarop zij volgens haar rang recht hebben en die zij tot dan toe in de hand hebben gedragen, zelf op het hoofd. De Aartsbisschop geeft de Koningin dan 'n ivoren met een duif versierde staf in de linkerhand, welke handeling evenals de voorgaande, gepaard gaat met het uitspreken van een kort gebed, waarna de Koningin van haar plaats voor het altaar opstaat en, gesteund door twee bisschoppen, terugkeer op haar troonzetel naast de koning.

De beide koninklijke hertoginnen, de Hertogin van Kent en de Hertogin van Gloucester, zullen bij de kroningsplechtigheid eveneens fluwelen mantels van koningspurper dragen, eveneens met hermelijn afgezet, en overigens zal hun toilet veel gelijkenis tonen met dat van de Peeressen, wier mantels echter niet purper, maar karmozijnrood zijn.

Vele oudere dames herinnerden zich nog, hoe zij in verband met de lange duur van de pechtigheid en de vele uren wachten, die daaraan voorafgingen, bijna flauw dreigden te vallen van de honger. De jongeren trokken daaruit thans wijze lessen en in de voorgeschreven ruime gewaden met de vele plooien en vouwen zullen zij ongetwijfeld een plaatsje vinden, waar zij enige sandwiches in kunnen verbergen, om deze tijdens het wachten achter een waaier op te eten.

In de binnenkant van de waaiers, die bij deze plechtigheid gebruikt worden, laten de meeste dames trouwens spiegeltjes bevestigen, waarin zij tijdens de plechtigheid af en toe een blik kunnen werpen, vooral na het moment, dat zij bij de Kroning van de Koningin haar Hertoginne-, gravinne- of markiezinnekroontje, op het hoofd moeten zetten. Welke vrouw immers zou, zelfs bij veel minder plechtige gebeurtenissen dan deze, niet willen weten „hoe het staat", om het dan door een lichte druk, zo flatteus mogelijk te doen uitkomen.

De grote Schuldige.

Londen is reeds volop in feesttooi voor de kroning van den Koning, welke in de komende week zal plaats hebben. In deze kroningsfeesten zullen in plechtigheid niet onderdoen voor de vroegere, al is aan dit kroningsfeest wel een bijzondere tragiek verbonden

Koning George immers volgt Koning Edward op; die wel koning van Engeland is geweest maar nooit de koningskroon gedragen heeft, omdat hij deze in ruil gaf voor het huwelijk met Miss Simpson.

In het algemeen heeft men niet veel opwekkends gelezen over het trieste geval van den afgetreden Koning van Engeland. Het meeste had evengoed ongeschreven kunnen blijven, om te zwijgen van het absoluut te veroordelen gedeelte der journalistieke litteratuur, geleverd door hen die het „recht op geluk" van een koning verdedigden en wat hem evengoed als een gewoon sterveling toekwam.

Sofisterij en dwaling — want plicht gaat boven „recht op geluk" en zwaarder plicht dan een monarch heeft tegenover zijn volk is er misschien in geen enkel beroep, aldus schrijft Dr. A(rts) in het „Overijselsch Dagblad".

Daarom kan men toch waarderen, dat het Koningschap in Engeland zich waardig door de troebelingen heeft doorgeslagen. De jongere broer nam zonder meer de plaats in, al mag men aannemen, dat hij: even graag op de tweede plaats was gebleven.

Intussen...... de grote schuldige, wie is de grote schuldige van het feit, dat een koninklijk leven werd verwoest?

Hij zelf; de vrouw die hem ontmoette op zijn pad?

Zeker, maar het leven van de mens hangt ook van buiten hem staande dingen af en zo komt de bekende Franse schrijver Henry Reverdy er toe te zeggen, dat de grote schuldige de **echtscheiding** is.

En daar is veel, misschien alles van waar. Want de onontbindbaarheid van het huwelijk, gelijk de katholieke **Kerk** die tegen alles in vasthoudt — **zij heeft** er heel Engeland om verloren onder koning Hendrik VIII — **beschermt niet al**leen het leven der echtelieden — want de algemene ervaring is, dat bij elkaar blijven bijna altijd tot beter eind leidt dan elkaar verlaten —; beschermt verder niet alleen het belang der kinderen; neen, zij beschermt ook anderen; laten wij zeggen de derde partij.

En zo noemt Reverdy de geschiedenis van de hertog van Windsor een nieuwe veroordeling van de echtscheiding.

Reverdy redeneert heel eenvoudig. Wanneer in deze zaak niet in het begin een echtscheiding had bestaan, dan had de mogelijkheid ener daaropvolgende vereniging voor de koning niet bestaan en zou ook de Engelse publieke mening niet in opstand zijn gekomen tegen een niet door het volk te aanvaarden koningin.

Ware er geen echtscheiding — persoonlijke zwakheden en feilen bleven mogelijk, maar de officiële fout bleef achterwege. Gelijk Reverdy het zegt: „de man wankelt, valt zelfs, maar de koning, het beginsel van het gezag blijft overeind."

Nu is het gevallen, omdat de echtscheiding mogelijk maakte wat anders onmogelijk ware geweest.

Thans is het een koninklijk drama geweest, dat de wereld beroerde — maar dagelijks beleven we hetzelfde in de lagere geledingen der volken.

Men ziet het, wanneer men wil rondzien, tegenwoordig om een haverklap gebeuren.

Men trouwt. Men weet dat men van elkaar afkan. Men voelt de band reeds van de aanvang af als niet onverbreekbaar. Er komen verschillen en stormen. Dan maar van elkaar af! Levens gebroken. kinderen rampzalig; nieuwe verbintenissen; nieuwe verbreking — welk een ellende.

En de ellende dan van een mislukt huwelijk?

Die bestaat; die bestaat overal. Maar in het algemeen is dan het beste, te maken wat er van te maken is, en dat doen zij die weten, dat zij niet scheiden kunnen om het met een ander te proberen.

* * *

Reverdy brengt een koninklijk voorbeeld in herinnering om te bewijzen hoe de onontbindbaarheid van het huwelijk de personen tegen hun zwakheid beschermt.

De geschiedenis van Ingeborg „de jonge prinses uit het Noorden", gehuwd met Philips August. Deze joeg zijn vrouw reeds weg de dag na zijn huwelijk Hij wilde terug naar een vroegere verhouding: Agnes de Méranie.

De arme Ingeborg, die werd opgesloten en zelfs de taal van het land van haar tyran geworden man niet verstond, kon, om een beroep op den paus te doen niets anders stamelen dan: Frankrijk, Frankrijk is slecht, Rome, Rome!

Rome verstond de klacht.

Op een nacht klonken sombere klokketonen over het land. Onderbroken als wanneer een dode ter kerk wordt gebracht (gelijk in Frankrijk nog wordt gehoord). Bisschoppen en priesters gingen zwijgend in het licht van fakkels naar de kathedraal. De kanunniken hieven voor het laatst de indrukwekkende Miserere aan en daarna ging een sluier over het **kruisbeeld**.

De relieken der heiligen werden in de crypte (onderkerk) weggeborgen; de pauselijke legaat trad met paarse stool voor het volk en sprak in naam van Christus over geheel het gebied van de Franse koning het **interdict** uit „zolang de koning zijn onwettige verhouding met Agnes de Méranie niet zal verbreken."

Zo nam de Kerk het op voor de huwelijkstrouw en tevens voor de majesteit van het koningsschap.

En Philips? Niettegenstaande zijn hoogmoedig karakter onderwierp hij zich.

Op een morgen reed hij te paard naar de abdij van Notre-Dame, waar koningin Ingeborg was; hij plaatste haar achter zich op het zadel, opdat ieder getuige kon zijn van de verzoening en hij verliet de stad Soissons — toen de koningsstad — zonder van iemand afscheid te nemen."

Zo redde de onontbindbaarheid van het huwelijk een paar mensen maar ook een koningstroon.

En zou diezelfde onverbreekbare huwelijksband niet duizenden mannen gered hebben van ondergang, ook in hun levenstaak?

Een veel verspreide Kwaal.

Het komt nogal eens voor, meer op de Bovenwinden als hier op Curaçao, dat de rechter in contact komt met gevallen van bruha, spiritu enz. Gevallen waarbij dan een of andere listigaard weet te speculeren op de bijgelovigheid van anderen.

Nog enkele weken geleden werd door de Beurs- & N.-ber. van een dergelijke rechtszaak melding gemaakt.

Een veelverspreide, schier onuitroeibare kwaal is het bijgeloof. Het is een kwaal, die niet alleen woekert onder heidenen en domme, primitieve volkeren, maar ook onder de z.g. geciviliseerden, ja zelfs onder mensen van standing en intellect telt zij talloze slachtoffers.

Bijgeloof treft men in allerlei vormen onder de verschillende volken aan. Natuurlijk, wie zou niet gaarne een tipje van de sluier, die de toekomst verhult, willen oplichten en wie zou niet graag willen geloven aan gelukbrengende of onheil voorspellende voortekenen?

Aan de eerste, omdat het zo prettig prikkelend is geluk te mogen verwachten en aan de laatste om er rekening mede te kunnen houden. Wie zou er niet graag aan geloven, als het zo dom was? Want geen van al die bijgelovigheden heeft nog ooit haar waarde bewezen. Waarom moet nu juist een hoefijzer van een paard geluk aanbrengen en niet bv. een haar uit de manen van het dier? Het leven van de mensen, die aan allerlei onzinnige futiliteiten waarde hechten, moet wel heel lastig en moeilijk zijn. Men kent verdere voorbeelden, als o.m. het morsen van zout, het vallen van een spiegel, het huilen van een hond op een erf, konijntjes in een voetbalgoal, talismannetjes enz., zodat ik daarover verder maar zal zwijgen. De reeks kan de lezer zelf wel aanvullen.

Hetgeen ik hierboven noemde is nog een zeer tamme verschijning van het bijgeloof. Er zijn echter erger en ergelijker vormen, die in waarheid hemeltergend zijn. Bijgeloof is een symptoom van gebrek aan waar geloof; ja men bedenke wel dat bijgeloof een zonde van afgoderij is, want men toont daardoor meer vertrouwen te stellen in waarzeggers, helderzienden, mediums, horoscooptrekkers enz. dan in de Goddelijke Voorzienigheid en Openbaring. Men make zich toch geen illusies, daar wat God in de toekomst verborgen heeft, **Hem alléén** bekend is. Zelfs door geen engel, dus nog veel minder door een mens, kan de toekomst vooruit worden geweten.

Satanisme.

In zijn boek „Het onstaan, streven en einddoel der Vrijmetselarij" schreef Jac. van Term: „Het satanisme bestaat feite-

lijk en metterdaad. Het bestaat in verschillende landen en onder verschillende vormen. Over het algemeen geschiedde (en geschiedt nog) de duivelsvereering in het verborgene". Van Term wijst er dan op, dat het bestaan van duivelsvereering historisch vaststaat. Voor de moderne duivelsvereering haalt hij merkwaardige citaten aan. In zijn boek „Van Heidendom tot Paganisme" komt Van Term op dezelfde kwestie terug en herinnert er aan, dat in de oude tovenarij z.g. zwarte missen werden gelezen.

In Warschau heeft men enige jaren geleden een secte van Satanisme ontdekt waartegen na de ontdekking de Justitie terstond maatregelen heeft genomen, aldus een bericht in de „Maasbode". Hun leider was de vroegere opperbevelhebber van het Russische leger: Nikola Nikolajewitsch Chaplin, 60 jaren oud, die sinds 1923 te Warschau woont. Onder het beeld van een bok, dat in een driehoek was opgesteld stond de naam van de tovenaar Simon, die door de satanisten als de stichter van hun leer wordt beschouwd. (Zie verder „Het Schild". XIIe jaarg. bl. 228).

Occultisme.

En zo ben ik reeds op het gebied van het occultisme gekomen, waarover nog een en ander valt op te merken.

Occultisme is een verkeerd geloofsverlangen, een averrechtse wereldbeschouwing, verdwaalde en verkapte religiositeit. De behoefte, de drang om aan iets te geloven dat verder dan „Kracht en stof" ligt, te geloven dat met de dood niet alles is afgelopen, dat er een wederzien van de geliefde, door de dood ons ontrukte dierbaren komt, hang naar het harde en koude materialisme, dat alles zijn de mensen ingeschapen behoeften, welke in de Godsdienst hare bevrediging vinden.

Rooft men de mens de Godsdienst, dan treedt daarvoor zeer gemakkelijk het occultisme in de plaats. In de plaats van het ware Geloof komt dan het bijgeloof en in de plaats van wat millioenen mensen heilig was en is, komt een surrogaat van critiekloosheid en zwendelarij.

Mundus vult decipi.

Het geslacht der bijgelovigen schijnt niet uit te kunnen sterven. De sommen, zo schreef onlangs de „Ostschweiz", die jaarlijks door Amerikanen (uit Amerika komen, zoals men weet, de meest heterogene secten, bijv. Adventisme Christian Science, Spiritisme enz.) voor oliebronnen, waaruit niet één druppel olie is gewonnen, voor goudloze mijnen en dergelijke zwendelarijen uitgegeven, schat men op vele millioen. Duizenden mensen betalen steeds opnieuw geldsommen aan lieden, die bezweren hun bewijzen te kunnen leveren, dat zij wettige erfgenamen zijn van grote erfenissen, waarvoor echter de kosten vooruit betaald moeten worden. Andere zwendelaars interesseren de goedgelovigen voor ondernemingen met een wetenschappelijk tintje. Ik herinner hier aan die moderne Parijse alchimist, die enige jaren geleden beweerde diamant uit een mengsel van goedkope stoffen, zoals was, houtskool, soda en nog enkele andere te kunnen maken.

Later kwam zijn truc aan het licht. Ja zelfs was er in Amerika iemand, die toen er zoveel ophef gemaakt werd de maan door middel van raketten te trachten te bereiken, aan een goedgelovige een retourbiljet naar de maan had verkocht, de reis zou enkele maanden later aanvangen... De bedrogene hoorde er natuurlijk nimmer meer iets van. Ook in New Jersey gelukte het enige jaren geleden iemand velen tot afgifte van geld over te halen voor een nieuwe uitvinding, welke hierin bestond dat hij zonlicht in flessen kon comprimeren. Men had dan zo'n fles slechts in zijn woning op zeer eenvoudige wijze door middel van een schakelaar te onladen en daardoor zou electrisch licht overbodig geworden zijn. De flessen zouden later teruggehaald worden voor een nieuwe vulling.

Maar al het geld, dat aan dergelijke zwendelarijen wordt verspild is niets vergeleken bij de millioenen, die jaarlijks aan astrologen, waarzeggers, kaartleggers, koffiedikkijkers, spiritisten en dergelijke personen meer van beiderlei kunnen worden weggeworpen.

Men behoeft slechts de advertentiekolommen, van z.g. neutrale bladen vooral in de Europeese pers in te zien, om enig begrip te krijgen, welk een winstgevend zaakje al dergelijke praktijken vormen. Daaraan moet ook op ons eiland nog wel een aardige duit verdiend worden.

Alleen de Godsdienst maakt immuun tegen het bijgeloof.

In een monografie „Okkultismus und Verbrechen" zegt een Pruisisch jurist zeer treffend: „...da sie unendlicher Wunder nicht beachten, von denen der Mensch von der Wiege bis zur Bahre rings umgeben ist, wollen sie sich ihre eingebildete Wunder nicht rauben lassen." De Godsdienst zegt de bijgelovigen niets, in trotse overschatting van het menselijk kunnen hebben zij zich losgerukt van het Geloof, houden zij het voor onverenigbaar met de vorderingen en leringen der Wetenschap. Alleen de behoefte naar het bovenzinnelijke leeft voort en voert deze „verlichten" naar allerlei dwalingen van spiritisme, theosofie en occultisme.

Dat echter religieuze levensbeschouwing en wetenschappelijk onderzoek elkander niet uitsluiten noch tegenspreken, toont het voorbeeld van mannen als Newton, Lord Lister, Pasteur, Ampère, Pertner, Hirtl en zovele andere mannen der wetenschap.

Ik eindig hier met het noemen van de Weense grootmeester der anatomie Hirtl, die zijn overtuigde positief Katholieke levensbeschouwing in zijn beroemde rectoraatsrede, in tegenwoordigheid van zijn destijds door zijn collega's overheersende „liberale" geestesrichting op mannelijke wijze verdedigde en onverholen uitdrukking gaf aan zijn intens Katholiek geloof.

Bij zulke mensen, mensen, die de waarheid, schoonheid en diepte van hun Geloof voelen, zal men geen bijgeloof aantreffen.

BUITENLAND.

„VAN GENERAAL TOT PROFEET".

Scherpe woorden van de „Osservatore Romano".

„Beiden zijn godsdienststichters", aldus de „Osservatore" in een artikel over Ludendorff en Mohammed, „Beiden hebben hun echtgenoten als medewerksters gehad: Mohammed, wiens weduwe Kadidja zijn godsdienstige studiën en mystieke overpeinzingen door haar rijke erfenis vergemakkelijkte, en Ludendorff, wiens vrouw nog meer voor hem deed: zij wijdde hem in in de mysteries van het nieuwe geloof door haar werkzaamheid als uitgeefster en verzamelaarster van een enorme collectie theologische en historische werken, die een ruimte beslaan, zo groot, dat de wapenmagazijnen waarover Ludendorff tijdens de wereldoorlog beschikte, er niet mee vergeleken zouden kunnen worden.

Beiden maakten tenslotte een beslissende reis: Mohammed naar Medina, waar een ... zijn boodschap in de wereld te doen kennen, en Ludendorff naar de Beierse kluis, waar hij, die door de „Duitse geloofsbeweging" begroet wordt als de vertegenwoordiger van God zelf, hem een boodschap toevertrouwde.

Deze boodschap zegt, dat de gelovigen van het nieuwe „Credo" dezelfde rechten hebben als de aanhangers van andere geloven en van andere godsdiensten, die vervat zijn in artikel 4 van het program der nazi-partij".

Toch is er nog een verschil, merkt de „Osservatore" niet zonder ironie op: „Mohammed werkte zich van profeet op tot generaal, terwijl Ludendorff van generaal profeet werd".

NEDERLAND.

Opmerkelijk vonnis.

In de „Utr. Crt." schrijft Pater Rongen:

De Hoge Raad heeft in een belastingkwestie op zeer opmerkelijke wijze vonnis gewezen. Een Limburgs klooster van beschouwende zusters had vrijstelling van personele belasting aangevraagd en dit verzoek gemotiveerd met de verklaring, dat de kloostergemeenschap dezer zusters een instelling was van algemeen nut, daar heel haar taak bestond in te bidden en te offeren voor de Missie.

Van de inspecteur ging dit verzoek naar de Raad van Beroep, die concludeerde voor vrijstelling van belasting. Met deze feitelijke beslissing nam het Rijk, resp. de Minister, geen genoegen. Het gevolg was, dat een nieuwe uitspraak aangevaargd werd bij de Hoge Raad door de minister. Bij het hoogste gerechtshof van het land wonnen de zusterkens het pleit en werd de Minister in het ongelijk gesteld.

Dit vonnis zal wel een unicum zijn in de jurisprudentie van de hele wereld. Bidden en offeren, begrippen, die voor de allermeesten verouderd, om niet te zeggen onverstaanbaar geworden zijn, worden door de leden van de Hoge Raad beschouwd als een positieve, waardevolle bijdrage voor het algemeen welzijn van de Staat.

Dergelijke daden, die een uitzonderlijke eretitel vormen voor ons hoogste juridisch college, bewijzen, dat nog niet in alle kringen van onze Westerse maatschappij de hiërarchie der waarden omgekeerd is. Het is een zeldzaam verblijdend teken, dat de beste geesten van het land, wanneer zij inzage kunnen nemen van de werkelijke verhoudingen, echt christelijk denken kunnen en vonnis wijzen volgens eer en geweten.

Deze lof geld evenzeer de leden van de Raad van Beroep, die in eerste instantie met even grote duidelijkheid bewezen hebben christelijk denkende mensen te zijn.

„Bloedeigen zonen."

De „Nederlander" spot:

De N.S.B. heeft met enige fanfares zijn Kamer-candidaten bekend gemaakt. Zelfs een extra nummer van het weekblad is er voor uitgegeven, waarin al dan niet aanwezige stambomen van genoemde candidaten worden bezongen.

En het nat. soc. dagblad deed het nog eens in de plechtige en verheven taal, die dit blad siert over:

„Ons volk moge oordelen, of dezen of de anderen uit hun bloed en bodem zijn... Of dezen of de anderen de dragers van de Nederlandse volksgedachte zijn... Volk van Nederland leest en oordeelt. Jaagt de indringers over de kling en schaart u achter uw bloedeigen zonen."

Welnu, laat ons dan oordelen of wij ons achter die „bloed en bodem"-Nederlanders kunnen scharen.

In de eerste plaats vestigen wij de aandacht op de N.S.B.-candidaat van von Bönninghausen, die als aanbeveling van Volk en Vaderland meekrijgt, dat „vele leden van de adellijke West-faalse familie in Munsterse dienst" waren.

Dan vernemen wij, dat een voorvader van de candidaat Vlekke streed „met de overwinnende Russisch-Pruisische armee."

Van weer een ander candidaat kwam de overgrootvader uit het Rijnland naar Utrecht en vestigde zich „in het Duitse Huis" bij Maartensdijk.

Ten slotte de „bloedeigen zoon", graaf de Marchant et d'Ansembourg, die naar „Volk en Vaderland" mededeelt, getrouwd is met baronesse von Fürstenberg en die, voegen wij hierbij, als Duits officier de wereldoorlog in het Duitse leger heeft medegemaakt.

„Jaagt de indringers over de kling", schreeft het N.S.B.-dagblad.

Wij zouden er haast voor gaan voelen.

CURACAO.

OFFICIËLE BEKENDMAKINGEN.

Beschikkingen.

Willemstad, de 5de Mei 1937.

... tel is bevorderd tot kommies-verificateur der belastingen.

De Heer Hector Antonio Gustina is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld ten kantore van de Koloniaal Ontvanger.

Aan de Heren W. G. de Haseth, O. R. A. Beaujon, A. A. Capello is drie maanden vrijstelling van dienst verleend met vergunning die tijd in het buitenland door te brengen.

Z. E. de Gouverneur van Curaçao heeft op een aan H.M. de Koningin op 30 April 1937 verzonden telegram luidende:

„Koningin der Nederlanden"

Curaçao biedt Uwer Majesteit zijne oprechte gelukwensen aan met de verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana."

Wouters.

op de 3de Mei 1937 het volgend antwoord ontvangen:

„Z. E. Gouverneur van Curaçao,
Vour gelukwensen namens Curaçao op 30 April mijn welgemeende dank".

Wilhelmina.

En op een aan Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana op de 30ste April 1937 verzonden telegram luidende:

„Prinses Juliana,
Curaçao biedt Uwer Koninklijke Hoogheid eerbiedig zijn oprechte gelukwensen aan.

Wouters.

op de 3de Mei 1937 het volgend antwoord ontvangen:

„Gouverneur Curaçao,
Veel dank Curaçao gewaardeerde gelukwensen."

Juliana.

De Gouvernements-Secretaris.

De aankomst der Onderzeeërs.

Eerst Donderdagmorgen half 8 vielen de Nederlandse Onderzeeboten, die reeds Woensdag op de platvoet waren verwacht, onze haven binnen.

De overtocht van de oceaan wordt thans niet meer als iets bijzonders beschouwd. De wereldreizen van de „K. XVIII" en de „O 16" hebben bewezen, dat deze onderzeeboten tot grote prestaties in staat zijn, een prestatie, die, zoals kolonel Doorman bij zijn afscheid als commandant van de onderzeedienst, zeide, alle onderzeeboten kunnen verrichten.

Maar dit neemt toch niet weg, dat een overtocht naar de West zeer veel van Etat Major en manschappen vraagt, waarvoor we alle respect hebben.

De „O 12" en de „O 14" werden door de Koninklijke Maatschappij „De Schelde" te Vlissingen gebouwd en in 1930 te water gelaten. Beide hebben een waterverplaatsing van 555 ton, een bewapening van drie mitrailleurs en vijf lanceerbuizen en een snelheid van 15 mijl boven en 8 mijl onder water. De bemanning van elke boot bestaat uit 31 koppen. De „O 14" staat onder commando van de luitenant ter zee tweede klas G. B. M. van Erkel, de „O 12" staat onder commando van de luitenant ter zee eerste klasse J. Beckering Vinckers, tevens groepscommandant.

Dat ook in Marinekringen de prestaties van de O 12 en 14 ten zeerste gewaardeerd worden, moge blijken uit de belangstelling bij het vertrek, waarvan we in de Nederlandse bladen het volgende verslag lazen.

Om negen uur vanmorgen had de inspectie plaats van bemanning en boten. Nadat de marine-commandant de vice-admiraal Th. L. Kruys, vergezeld van de commandant van de onderzeedienst kapitein ter zee, J. C. v.d. Berg, de bemanning had geïnspecteerd, begaf eerstgenoemde zich, vergezeld van de luitenant ter zee eerste klasse, J. Beckering Vincker, aan boord van de „O 14", terwijl kapitein ter zee J. v.d. Berg met de luitenant ter zee tweede klasse, G. B. M. van Erkel, de „O 12" inspecteerde. Na deze inspectie wenste de marinecommandant de bemanning een goede reis toe en een behouden thuiskomst, daarbij de wens uitsprekend, dat zij bij hun thuiskomst de familiebetrekkingen in de beste welstand mogen aantreffen. De bemanning ging hierna boord om de laatste toebereidselen voor het vertrek te maken.

Het vertrek.

Om half twaalf had onder grote belangstelling het vertrek plaats.

De commandant van de onderzeedienst, kolonel J. v.d. Berg, wenst met een stevige handdruk zijn officieren nog een goede reis en behouden thuiskomst. Precies om half twaalf liet de sirene van de „O 12", het schip van de divisiecommandant, een serie korte stoten horen. De bemanning moest aan boord. Nog een laatste kus, nog een laatste handdruk, nog een laatste goede reis.

„Trossen los", klonk het commando en in een minimum van tijd lagen de boten los van de wal en koersten zij naar het veilige midden van het water. De massa belangstellenden verplaatste zich nu spoedig naar het havenhoofd, waar de Koninklijke Marine-kapel, onder leiding van kapelmeester Leistikow, stond opgesteld. Op Fort Louise stond de marine-commandant met zijn staf en enkele andere officieren en de dames van de officieren der vertrekkende boten. Toen de „O 12", die het eerst aankwam, de havenmonding was genaderd, zette de stafmuziek plechtig het „Wilhelmus" in en op dit moment begon de grote reis over de nogal ruwe zee. Een laatste groet tussen marine-commandant en bemanning werd nog gewisseld.

Nadat de klanken van het „Wilhelmus" ... verstorven en het signaal van de O-boten over de golven kwam, maakte de stramme houding van de aan dek opgestelde bemanning plaats voor een laatste armzwaai, een laatst vaarwelgroet. Terwijl de bruinvissen als miniatuurduikboten door de golven duikelen, stevenen in ene grote bocht de O 12 en de O 14 het Marsdiep op. De bemanning verdween toen grotendeels naar binnen.

De stafmuziek speelde nog enkele vrolijke marsen en Nieuwediep had weer een van zijn karakteristieke gebeurtenissen beleefd.

IETS OVER SPORT.

In de Jaarvergadering van de Curaçaose Bond voor Lichamelijke Opvoeding werd er de aandacht op gevestigd, dat terwijl de voetbalsport op Curaçao merkbaar achteruitgaat en ook belangstelling verliest, de Athletiek daarentegen bloeit.

Waren er het vorige jaar op de oefeningsavonden nog slechts een 6 of 7 personen tegenwoordig, in de laatste maanden is dit cijfer geklommen tot een gemiddelde van 25 per avond.

We kunnen in zekere zin deze omkeer toejuichen. Want er is op sportgebied immers veel nog niet in orde.

We leven nog in een tijd, dat de sport voornamelijk doet denken aan wedstrijden en topprestaties, maar er zal een tijd moeten komen, dat sport in de eerste plaats betekent: vorming, opvoeding en dat wedstrijden en prestaties als middel daartoe zullen worden gezien. Zeker moet dit het geval zijn voor Katholieke sportbeoefenaars, willen wij tenminste ons geloof en onze levensovertuiging ook beleven in de sport.

Ieder weet, dat de algemene tendenz in het sportwezen en het sportleven het prestatie-streven is; dat dit de factor is, waarmee men de sport zelf meent te dienen en waardoor zeker bepaalde materiële belangen van individuen of groepen worden gediend.

Iedereen weet daarnaast ook. dat het streven van de principieel georganiseerde sport die algemene tendenz volgt en dat dan ook, zo niet alle, dan toch het grootste deel der energie aangewend wordt om het technisch peil omhoog te brengen. Het twijfelachtig doel is „anderen" te evenaren en dit doel is twijfelachtig, omdat 't ons misschien nooit zal gelukken dit te bereiken en het is ook op zich van twijfelachtige waarde, omdat het geen doelstelling in onze sport mag zijn, hoogstens een gelukkig gevolg kan wezen.

Een goede en gezonde sport hoort een eigen weg te gaan, eigen beginselen te volgen, eigen richtlijnen aan te geven en haar praedikaat te beleven in geheel haar leven en streven.

Om dit doel, er mag wel gezegd worden om dit ideaal te bereiken, is 't nodig, dat de sport in dienst gesteld wordt van de mens, dat zij voor hem, voor de beoefenaar, een middel zij om zich als mens te vervolmaken.

Naast, gelijk met en door deze doelstelling zal ook een Curaçaose Bond voor lichamelijke opvoeding haar taak behoren te weten, n.l. de belangen van de sportbeoefenaars als groep te behartigen en tegenover andere sportgroepen en daarnaast heeft zij, juist als organisatie een sociale taak.

Doordat de sport zich tot nu toe bijna uitsluitend instelde op het technisch doel en de sportorganisaties zich voornemelijk richtten op het prestatiestreven en het middel daartoe: het wedstrijdwezen, hebben zij de gemeenschap slechts éénzijdig gediend en dan nog maar ten voordele van enkelen. Zij hebben die gemeenschap in verkeerde richting gediend door haar te geven sensatiebevrediging, twijfelachtige vereringssubjecten en onnatuurlijk opgeschroefde waarderingsobjecten.

De sociale taak.

Haar dienende sociale taak, waardoor dus de gemeenschap verrijkt behoort te worden en waarmede het leven van het volk gebaat is, kan niet gelegen zijn in het dienen van het sportstreven alleen ... aan sportbeoefening, maar dat daarom nog niet tot de enige taak, het alles óver en bé-heersende doel mag gemaakt worden, zal natuurlijk door de sportorganisatie niet verwaarloosd mogen worden. De wedstrijd, het streven naar hoger en beter, geeft de prikkel tot inspanning, tot het verkrijgen voor ieder van het beste resultaat der sportbeoefening en dit moet door de sportorganisatie behartigd en bevorderd worden. Daarnaast echter stelle zij zich in op het doen deelachtig worden van velen aan de sportbeoefening als oefenings- en ontwikkelingsfactor.

Het verhogen van het algemene vaardigheidspeil, het gunstig beïnvloeden van physiek en karakter des volks, zijn ten slotte meerwaardig aan het streven naar topprestaties van enkelen, hoe interessant dit op zich ook kan wezen. In deze sociale taak wortelt de goede invloed van de sport en daaraan ontleent zij grotendeels waarde en betekenis.

En daarom juichen wij de vooruitgang van Athletiek zo toe, omdat deze algemene beginselen juist door de Athletiek het beste kunnen worden toegepast.

De gymnastiek immers heeft op andere sporten voor, dat ze niet afhankelijk is van wedstrijden en topprestaties. Deze uitingen komen in de gymnastiek vergelijkenderwijs slechts sporadisch voor.

Naast het minder aan wedstrijdkarakter, heeft de gymnastiek nog een groot voordeel, n.m.l. h.ar meerzijdigheid. We kennen in onze turnsport geen specialisatie van een of andere oefeningsvorm in een of ander onderdeel. Daarom is de gymnastiek zo bij uitstek geschikt om de eerst omschreven sociale taak te dienen.

X.

Gevolg van Ruzie.

Bij een in Donderdagavond in perceel Monte Verde No. 278 alhier ontstane ruzie, tussen twee manspersonen, heeft de 15-jarige L. de 37-jarige T. met een mes een drietal steken toegebracht. T. is hierna naar het Sint Elisabeths-hospitaal vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen.

De dader heeft zich aan het Hoofd-Bureau van Politie gemeld, waar hij een volledige bekentenis aflegde.

Onredelijke Prijsverhoging.

In het eindverslag betreffende de Verordening houdende nadere tijdelijke maatregelen tot het tegengaan van onredelijke prijsverhoging, schrijft de Raad:

De noodzakelijkheid van de invoering der voorgestelde regeling in de afdelingen door de meeste leden niet ingezien. Immers is geen der leden een geval bekend, waarin, gedurende 3 maanden, dat wij zonder een verordening tot het tegengaan van prijsopdrijving gezeten hebben, behoefte aan een dusdanige regeling

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Isla kerk Asiento:

5 v.m. H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.

Parochiekerk Groot Kwartier:

5 uur H. Mis.
8.15 v.m. Hoogmis.
7.— n.m. Lof.

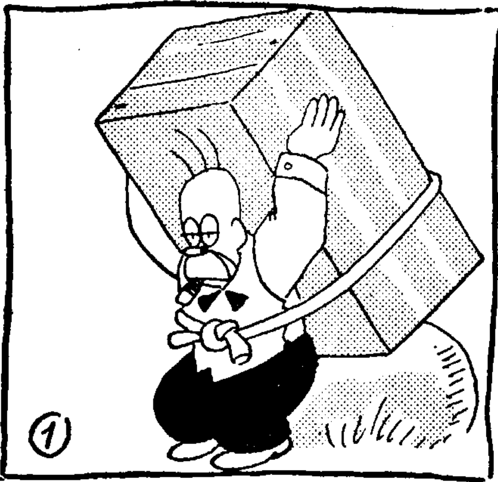
In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

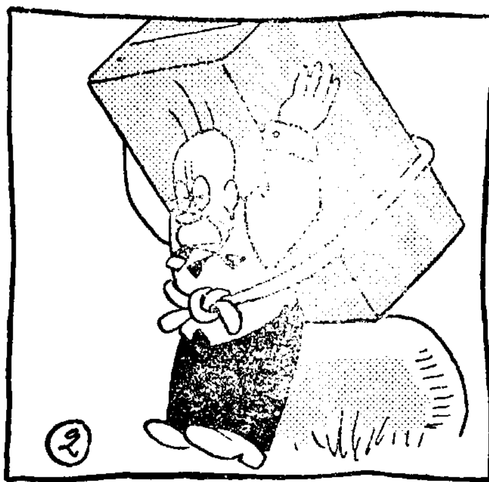

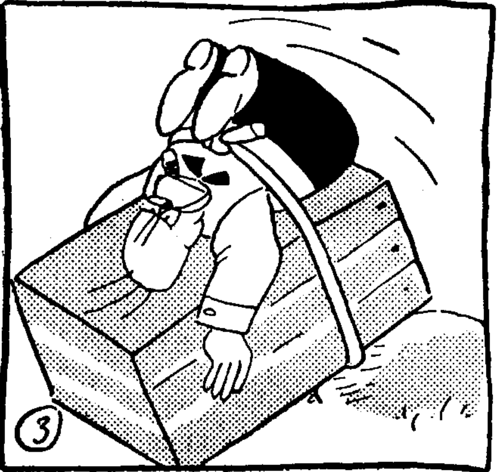
DE KRONINGSWALS. Mr. Henry Cooper, de zeer bekende Engelse dansleraar, heeft een nieuwe wals gecreëerd voor de Kroning. De illustratie toont Mr. Cooper die de nieuwe wals met twee dames demonstreert.

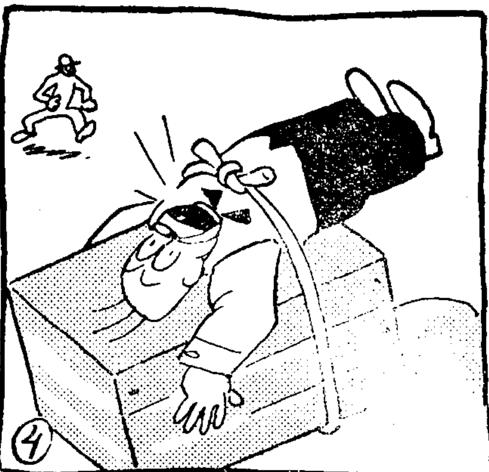
LIJST VAN BINNENKOMENDE SCHEPEN OVER MEI 1937.

8 Mei	D.	Alemania	Maracaibo	Maracaibo
9 „	Amk.	Lara	Pto. Cabelio	Maracaibo
10 „	„	Falcon	Maracaibo	Pto. Cabello
10 „	Ned.	Ulyssus	Cristobal	Europa
10 „	Fr.	Colombie	La Guaira	Pto. Colombia
10 „	Noor	Austvangen	New Orleans	Paramaribo
12 „	Ned.	Atlas	Maracaibo	Maracaibo
12 „	„	El Libertador	Maracaibo, Aruba	La Guaira
12 „	„	Luna	Pto. Cabello	Maracaibo
12 „	D.	Ingrid Horn	Pto. Colombia	Pto. Cabello
12 „	„	Caribia	Pto. Cabello	Pto. Colombia
12 „	„	Alemania	Maracaibo	Maracaibo

ADAMSON AAN DE ARBEID.

is gebleken. Zij verzochten daaromtrent door het Bestuur te worden ingelicht. Mocht toch in die tijd de noodzakelijkheid gebleken zijn en blijft het Bestuur van gevoelen, dat er behoefte aan de voorgestelde regeling bestaat, dan zouden de afdelingen geen bezwaar hebben tot de totstandkoming daarvan mede te werken voor een periode van 3 maanden, mits art. 2 zodanig gewijzigd wordt, dat daarin uitgegaan wordt, bij stijging der prijzen, van de groothandelsprijzen (de prijzen op de wereldmarkt) en bij daling, van de inkoopsprijs.

Enkele leden deden uitkomen, dat naar hun mening de invoering der voorgestelde regeling niet zal baten, noch schaden, waarom zij er geen bezwaar tegen hebben. Wat zij echter daarin wel van groot belang achten is, dat daardoor, althans voor een deel en voorlopig, bereikt wordt, dat bekendstelling van prijzen plaats zal hebben, wat zij van economisch belang voor de kopers achten en een stap in de goede richting.

Men wilde doen uitkomen, dat men zich niet bezorgd gemaakt heeft over de arbeid, welke het Bestuursvoorstel kan medebrengen. Het zijn de onkosten, welke deze arbeid, medebrengt, die de aandacht verdienen.

PROGRAMMA VAN DE CUROM.

Zaterdag 8 Mei 1937.

7.05 — 8.00

Wilhelmus en opening.

7.05 — 8.00

Vocaal programma

1. Sah' ein Knab'ein Röschen steh'n
2. O Mädchen, o mädchen
gezongen door Richard Tauber met Orkest
3. Serenade („Uit „The Student Prince")
4. Love everlasting
gezongen door Richard Crooks Richard
Crooks met orkest
5. Ueber die Prairie
6. Für dich allein, Lucia
gezongen door Peter Anders met Orkest
7. Wenn der weisse Flieder wieder blüht
8. Vier Wörte möcht' ich dit jetzt sagen, gezongen door Richard Tauber met Orkest
9. Only a rose
10. Rio Rita
gezongen door Richard Crooks met Orkest
11. Treu sein das liegt mir nicht
12. Gondellied
13. Du bist die Ruh'
14. Des Lindenbaum
gezongen door Karl Schmitt-Walter

8.00 — 9.00

Dansmuziek

1. Der Tag geht zur Ruh', wals
2. Sag' beim Abschied leise „Servus"-wals
Adalbert Lutter en Orkest
3. Wenn sich zwei Verliebte küssen, fox trot
4. Hörst du's singen, hörst du's klingen
Adalbert Lutter en Orkest
5. Florianapolis, tango
6. San Fernando, tango
Adalbert Lutter en Orkest
7. There's a small Hotel, foxtrot
8. No regrets, foxtrot
Eddy Stauffer en zijn Orkest
9. Fraulein Niemand, slowfox
10. Darf ich bitten, foxtrot
Heinz Wehner en zijn orkest
11. Die Oase, wals
12. Bijou, wals
Bandoneon soli door Walter, Pörschmann
13. Ich wollt' ich wär' ein Huhn, foxtrot
14. The Glory of Love, slowfox
Heinz Wehner en zijn Orkest
15. Konfetti, wals musette
16. Carillon
Adalbert Lutter en zijn Orkest

Gedenkboek.

Onder redactie van de gep. majoor W. G. de Bas, die ook bij vorige gelegenheden dergelijke werken verzorgde, is een Gedenkboek verschenen over het huwelijk van H.K.H. Prinses Juliana met Z.K.H. Prins Bernhard.

Daarin vinden wij na bijzonderheden over het Bruidspaar mededelingen over de feesten in Nederland en overzeese gewesten.

Het hoofdstuk Curaçao is van de hand van Dr. van Lienden. Op dit hoofdstuk is zeker veel aan te merken, echter ligt de schuld hiervan niet bij Dr van Lienden, de auteur, maar bij de redactie, die het artikel van Dr. van Lienden, erg en onoordeelkundig heeft besnoeid.

Het werk, dat op kunstdrukpapier is gedrukt en met mooie foto's is versierd, werd uitgegeven door de firma Van Hoeksma en Warendorf te Amsterdam. De prijs is *f* 9,50.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

Geachte Heer Redacteur,

Met belangstelling heb ik gelezen Uw interessante beschouwing in het nummer dd. 1 Mei 1937 van Uw geacht blad over de visscherij zaak op Curaçao, waarin gememoreerd wordt de vischonderneming "Neptunus" van ongeveer een kwart eeuw geleden.

Dit bedrijf was wel op mijn initiatief opgericht en onder mijn persoonlijke leiding in twee perioden voor enigen tijd doorgevoerd, doch in navolging van het systeem door Dr. Van Breemen toegepast bij proefondernemingen in het zenden van versch visch van dit eiland onder kunstmatig verlaagde temperatuur naar Curaçao.

In afwijking van de technische voorschriften van voornoemd adviseur voor visscherijzaken, te vermijden, dat de visch in aanraking komt met het ijs, wordt zij heden vanaf het moment der vangst verpakt in ijs in ijskast aan boord en in deze toestand gehouden tot bij de levering daarvan aan de ventsters.

Dit geschonden systeem van versch houden der visch bij afkoeling is practisch veel goedkooper gebleken, en schijnt essentieel ook niet slecht te zijn, althans de visch behoudt daardoor langer de verschheid.

Het feit dat voor een goed deel de visch die op Curaçao verkocht wordt niet volkomen versch is kan gesplitst worden in verscheidene motieven, waaronder de verwaarloozing der temperatuur door domme besparing, tevens omdat het opwerken van Aruba naar Curaçao soms lang duurt.

De luchtvervoer, door mij reeds geprobeerd, bleek een afdoende oplossing te zijn t.a.v. het versch aanbrengen van Red Snappers en Koningsvisch, Arubaansche producten, te Willemstad.

Het volwassen visschersvolk is erg conservatief in het primitief systeem van visschen en vischconserveering en denk ik met U mede, dat een zelfstandig reorganiseerd ingrijpen van het Gouvernement niet aan te bevelen is, echter kan m.i. door het steunen van particulier initiatief nog veel bereikt worden op dit gebied.

Het feit, dat de onmiddellijke vischbodem van dit eiland, waarop de dagelijksche visscherij aangewezen is, arm geworden is, bovendien door haaien bezet met gevolg, dat de opbrengst afnam, bracht dit Volksvoedsel erg in gedrang, mede veroorzaakt door de plotselinge toename van het verbruik wegens de terzelfder tijd ingetreden boomtijd.

Dientengevolge was de vischprijs gestegen van *f* 0.20 tot *f* 1.50 per Kilo met tendenz naar boven, doch deze reactie heeft het particulier initiatief uitgelokt en begon men met het visschen op de verder afliggende vischbodems, waarvan de visch dan overgebracht werd in ijskast aan boord van grootere schuiten.

De eerste Arubaansche visschersschuit die met ijskast was begonnen te visschen, op mijn aandringen, was die van den visscher Emiterio Orman, welk scheepje eene lading ijsvisch naar Curaçao bracht voor den heer Hoek.

Het inwilligen van een verzoek mijnerzijds door den Gouverneur van Slobbe om renteloos voorschot aan visschers te verstrekken voor het vervaardigen van ijskasten had de baan opengebroken tot de uitbreiding der ijskastvisscherij, hetgeen de Bevolking van eiland t.a.v. dit voornaam voedsel uit het even door mij aangestipt zorgwekkend stadium geholpen heeft.

De visschersbelangen verdienden in menig opzicht de goede aandacht van den Gouverneur van Slobbe, waarvoor de visschers ook dankbaar waren, getuigen de herhaaldelijke huldeblijken betoond aan den Gouverneur door de visschersvloot.

Bij zijn afscheidsbezoek aan dit eiland escorteerde nog voor het laatst de visschersvloot de Gouverneur de Paardenbaai binnen, bij welke gelegenheid de Gouverneur de visschers toesprak, waaronder de hartelijke woorden: „Ik dank U voor Uwe hulde, die voor mij een bewijs is, dat U sympathiek staat tegenover mij, tegenover het Bestuur van dit gebiedsdeel. Ik houd van de visschers, die van deze bevolking waardig deel uitmaken. De toekomst voor U zie ik niet somber in. De zee is vol goede visch: gij bezit de bekwaamheid deze uit te halen en de markt voor afzet ervan is zeker nog niet overvoerd. Mocht het noodig zijn dan zult gij, met eenige organisatie deze markt gemakkelijk kunnen veroveren. Ik wensch U allen het beste; gij kunt ervan op aan, dat ik Ulieden, die mij herhaaldelijk blijken van hartelijkheid hebben gegeven, niet zal vergeten."

Het terugdenken aan de laatste jaren van het Bestuur van Gouverneur van Slobbe toen hij doorgedrongen was der plaatselijke omstandigheden, veraangenaamt de democratische gevoelens.

Gouverneur van Slobbe voerde het administratief Bestuur met zakelijk beleid, doch bleek opgesteld te zijn als Landvoogd en Vertegenwoordiger van H.M. Onze Geëerbiedigde Koningin op de sympathie en aanhankelijkheid van het Volk en trok in de eerste plaats ter harte diens inzicht en wensch, m.i. een wijze en verstandige houding in het belang der Nationale eenheid.

De vischprijs staat tegenwoordig weer vrij hoog en zal naar de huidige gang van zaken binnen afzienbaren tijd weer een harde slag zijn in het hoenderhok, indien niet preventief bijgesprongen wordt door het ophouden van een bekwame visschersvloot tegenover een behoorlijke distributie met uitschakeling van den bestaanden tusschenhandel.

Gaarne houd ik mij aanbevolen om op eenige factoren ter voorkoming te wijzen, indien zulks naast het administratief advies mag en van eenige waarde beschouwd kan worden.

Dankend, Hoogachtend,

Aruba, de 5de Mei 1937.

J. H. Eman.

Het luchtschip Hindenburg verongelukt.

Donderdagavond deed Duitsland in de Radio mededeling van de ontploffing van het luchtschip Hindenburg.

Het was de eerste tocht weer van de Hindenburg naar Lakehurst, waar het schip 12 uur te laat aankwam wegens het slechte weer. Het schip had moeite met de landing, doch toen het langzaam naar de landingsmast bewoog, zag men een steekvlam, die eensklaps het schip in lichte laaie zette.

Er waren 37 passagiers aan boord en 61 man bemanning. Onder deze was de bekende kapitein Lehmann, die voorzien is van de laatste H.H. Sacramenten, maar aan de beterhand is.

De commandant van het schip Max Pruss is erger gewond.

De laatste berichten over het aantal doden was 33. Onder de overlevenden bevinden zich 19 passagiers en 44 leden van de bemanning waaronder echter nog vele zwaar gewonden.

Een Duitse Commissie zal heden ten onderzoek naar Lakehurst vertrekken, hieronder is Dr. Eckener.

Deze hield gisterenavond een rede voor de Duitse Radio, waarin hij zeide, dat aanvankelijk aan sabotage werd gedacht, maar dit vermoedelijk uitgesloten is.

Eckener zelf dacht meer aan electrische storingen in verband met het slechte weer.

Zoals men weet, was de Zeppelin niet gevuld met het onbrandbare Helium, maar met het licht ontplofbare waterstofgas.

Estafette rond het Waaigat.

Donderdag te vijf in de namiddag had wederom de estafette-loop rond het Waaigat plaats, die de Cur. Bond voor Lichamelijke Opvoeding elk jaar organiseert.

Aan deze loop werd Donderdag door vier ploegen deelgenomen. Als eerste kwam aan de ploeg van R.C.C., die er in slaagde het bestaande record te breken.

Tweede was de ploeg van P.S.V. en derde die van M.S.V.

H. J. A. Schroeder-school.

Ter herinnering aan de vertrokken inspecteur van het onderwijs is de School op Negropont genoemd de H. J. A. Schroeder-school.

R. K. Zeemanshuis Aruba.

In de maand April hebben 350 zeelieden het R.K. Zeemanshuis van Aruba bezocht Ook de leden waarderen meer en meer de gezelligheid van deze club; hun aantal overtreft verre dat der zeelieden.

Van 20 — 23 April bezocht een Amerikaanse Lichte Kruiser, de „Omaha", de haven van San Nicolas. Dat het Zeemanshuis zich bij deze gelegenheid niet onbetuigd liet, moge blijken uit de volgende dankbrief, welke het bestuur van de Commandant ontving:

U.S.S. Omaha. Aruba, Netherlands West Indies,

23 April 1937.

Catholic Seaman's Club,
San Nicholas, Aruba, N.W.I.
Gentlemen:

In behalf of the officers and men of the OMAHA I wish to thank you for the hospitality and many individual courtesies entended to all of us during our visit to Aruba.

Very truly yours,

W. A. Riedel, Commander, U.S. Navy
Executive Officer.

Van deze gelegenheid maak ik gebruik om Mr. Harold Attwood onze oprechte dank te betuigen voor de 50 mooie phonograafplaten, waarmede hij het Zeemanshuis verrijkt heeft. Ook aan alle schenkers van tijdschriften en weekbladen onze welgemeende dank.

Het Bestuur.

Tentoonstelling.

Wij vestigen de aandacht op de in dit blad voorkomende advertentie van Tentoonstelling van handenarbeid van Jongens, welke verschillende dagen lang zal gehouden worden in het clubgebouw San José.

Het is de moeite waard.

Herinnering aan de „Lusitania".

De 7de Mei 1916 werd de Lusitania, een reusachtig Amerikaans schip, bij de kusten van Ierland, door een Duitse onderzeeër getorpedeerd. Vierhonderd-zes-en-dertig reizigers verloren het leven bij die ramp. Ze was de oorzaak van het bijtreden van de Verenigde Staten tot de Entente.

In samenhang met deze gebeurtenis verscheen er laatst in de kranten een belangwekkende tijding. Reeds vóór enige jaren hadden de duikers de plaats vastgesteld waar de Lusitania gezonken was. Edoch, ze konden het wrak niet benaderen, daar het op een diepte ligt van 170 meter, en dat bij het duiken hun toestellen reeds op 140 meter alle dienst weigerden. Nu zijn Duitse ingenieurs erin geslaagd zulke tuigen te vervaardigen, dat men er ook op een diepte van 170 meter mee kan werken. Ze willen het schip naar boven halen, om zo de 200 millioen dollars te bemachtigen, welke het aan goudstaven bevat. De Duitsers immers beweren aanspraak te mogen maken op geheel de vondst, omdat ze na de oorlog gedwongen zijn geweest het verlies van 't vaartuig aan de Amerikaanse staat te vergoeden.

Bij de aankondiging van het nieuws, verschenen er in de pers tal van bijdragen over de tragische gebeurtenis van vóór 21 jaar. Merkwaardig zijn die van Antoon Hoffer, een Hongaar van geboorte, die in die tijd in Amerika verbleef, waar hij zich had laten inburgeren, en heden als ingenieur in Oostenrijk werkzaam is. Hij was op de Lusitania ingescheept, en heeft de catastrophe meegemaakt.

In zijn gedenkschriften — waarheen we enkel kunnen verwijzen — gewaagt hij van zekere Dominikaan Jones, en van dezes optreden tegen de levenswijze, welke er op de Lusitania heerste. 't Was er een onafgebroken reeks vermaken, en een danspartij zonder rust. Aanhoudend werd er gedronken en geflirt. De pater viel er met klank tegen uit, en deed gelden hoe onbetamelijk het was, in een tijd dat duizenden en duizenden vielen op het slagveld, en ontelbare weduwen en wezen de prooi der ellende werden, zich aan al die wallebakkerij over te geven. Doch hij predikte te vergeefs.

De 7de Mei dan, om 6 uur 's morgens, knalde de torpille. Onmiddellijk begon de bodem te zinken. Zelfs op dat ogenblik, nog bij het krieken van de dag, hield het bal aan in het salon van eerste klas. Er waren daar een honderdtal dansers: de dames, getooid in avondtoilet en behangen met edelgesteenten; de heren, in smoking: Ze konden niet ontsnappen en vonden er allen de dood.

De ingenieur bevond zich op het dek. Hij werd zwaar gekwetst bij het springen van de ketel: doch hij kon nog bijtijds door de Duitsers opgepikt worden.

Verschrikkelijk schouwspel!... Honderden mensenlevens plots gebroken! De dode lichamen verzonken in de zee? En de zielen?...

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

In Barcelona heerst een geweldige oproer, zodat de Franse gezant hulp verzocht van de Engelse Marine. 3 Engelse oorlogschepen zijn de haven binnen gevallen. Er worden hevige staatsgevechten geleverd. De Air de France heeft voorlopig de dienst op Barcelona gestaakt.

Aan de verschillende Spaanse fronten was het in de laatste dagen rustig. Het intrekken van vrouwen en kinderen uit Bilbao gaat door.

UIT NEDERLAND.

De Nederlandse gezant te Washington deelde officieel mede dat het Amerikaanse departement van handel het verzoek van de K.L.M. afgewezen heeft om haar luchtlijn te gelegener tijd te mogen uitbreiden van Curaçao via Port au Prince-Haiti naar Miami in Florida, teneinde daar aansluiting te verkrijgen met de Amerikaanse luchtlijn. Als argument voor deze weigering wordt mogelijke concurrentie met de diensten van Pan American Airways opgegeven.

De K.L.M. ontving bericht uit Athene dat het Indië vliegtuig de Kievit, dat tengevolge van het slechte weer een noodlanding moest maken, onzacht met de grond in aanraking kwam en vrij ernstig beschadigd werd, de passagiers en de bemanning bleven echter ongedeerd. Onmiddellijk werd een toestel naar Athene gezonden om de passagiers verder te brengen.

De Directie van de Phohi deelt mede dat een tweede ooggetuigeverslag van de Kroningsfeesten in het Nederlands via haar zender uitgezonden zal worden op 12 Mei om 22.30.

SPORT.

Te Amsterdam wist de Deense zwemster Inge Soerensen de 500 meter schoolslag in 8 m. 1.9 secs. af te leggen, waardoor een nieuw wereldrecord gevestigd werd en tevens het oude Europeese record van Jenny Kastyn van 8 min. 12 secs. geslagen. Door dit nieuwe record heeft Nederland thans 10 wereldrecords zwemmen, evenveel als Denemarken.

Uit Zurich wordt gemeld dat de voetbal-landenwedstrijd Zwitserland—Duitsland door de Duitsers met 1—0 werd gewonnen.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

Ingeschreven als nieuwe leden van:
Jong Holland: P. Thielen, M. Pinedo (overgeschreven van de Juniores-lijst), G. Pardo (alsvoren).
Hilversum: Francisco Mamber, Enrique Romer, Herman Tremus, Hermengildo Laurencio, Hipolito Eustasio, Ogenio Bernadina, Alfredo Laurens.
Feijenoord: Hermando Engelhart.
Volharding: José Maduro.
Afgeschreven als leden van Feijenoord: A. Felix, E. Mariana en Pense.

KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN HEINEKEN'S BEKER.

16 Mei 1937.

MUNDO NOBO:
8.30 — 9.30 uur v.m.

Jong Holland Hollandia	A	O. Corsica

RIO CANARIO:
9.00 — 10.00 uur v.m.

Transvaal Hercules	B	B. L. Dijk

SCHERPENHEUVEL:
9.00 — 10.00 uur v.m.

S.U.B.T. Scherpenheuvel	C	F. Kranenburg

MUNDO NOBO:
10.00 — 11.00 uur v.m.

R.C.C. Volharding	D	A. Oehlers

3.00 — 4.00 uur n.m.

Winnaar B Winnaar C	E	H. Elfrink

4.30 — 5.30 uur n.m.

Winnaar A Winnaar D	F	A. Jesurun

17 Mei 1937.

MUNDO NOBO:
4.30 — 5.30 uur n.m.

Winnaar E Winnaar F	O. Corsica

De scheidsrechters van de buitenwedstrijden worden verzocht de 1ste Secretaris zo **spoedig mogelijk** de afloop van deze wedstrijden te willen berichten.
Speelduur van alle wedstrijden: 1 uur en 5 minuten rust.
Bij gelijke stand vóór-wedstrijden: 1 × 3 penalties: indien de stand nog gelijk is, dan beslist het lot.
Bij gelijke stand finale: 2 × 7½ miuten verlengen; bij gelijke stand alsdan beslist het lot.
Voor deze wedstrijden worden er geen groene kaarten verzonden.

(w.g.) H. A. Dennert
Secr.

PADVINDERSLEVEN
OP SABA N.W.I.
ST. JORISDAG 1937.

De avond voor de drie-en-twintigste April heeft elke scout zijn uniform klaargelegd op de stoel naast 't bed en als het dan ook de volgende morgen is en hij uit zijn slaapstede wipt, dan is 't eerste wat hij doet, na 't herhalen van de padvinderswet met groot saluut... in uniform.

Je ziet deze dag, voordat de scholen beginnen, tussen de andere kinderen de kleurige uniformen van padvinders, met aan de linkerzijde boven de borstzak van de shirt de rode roos, het St. Joris embleem.

's Morgens tegen tien uur komen vijf scouts uit de bergen naar de Bottom. Zij hadden zich vast voorgenomen een extra goede daad op St. Jorisdag te doen en zullen nu een graf graven voor de gestorven baby van een arme vrouw, die zelf daartoe niet in staat is en dit betalen kan.

Zo verstrijkt uur na uur en elke scout weet zich een schakel in de broederschap, weet... dat millioenen scouts over de gehele wereld, heden allen hetzelfde met hem vieren.

's Avonds zeven uur zal het groot kampvuur op de Pasture te Windwardside zijn en reeds gaan in de namiddag vroeg, de broertjes uit de Bottom op over de St. Johnsweg, dan over de bergrug langs de ravijnweg naar de meetingplace. Uit de andere richting van Hell's gate komen Arenden en alles trekt naar het centrale punt.

Als het begint te donkeren is de broederschap verzameld rond het vlammende stervuur. In een brede kring zitten vaders en moeders, doneurs en verdere vrienden rondom.

Een voor een komen de scouts uit hoefijzerformatie naar voren en artikel na artikel van de wet wordt luid naar voren gebracht. De St. Joris-yell is ook een welkom, vertalende het doel... "Santa George-St. Jorisday.
Scouting kills dragon.
Away the sin...figth and win.
(waarop allen fluiten)...ring...bom.

Dat laatste bom moet absoluut die draak verschrikt hebben.

Het "Hoort zegt het voort", ons fijne padvinderslied, elk scout vormend de schakel in de ring, de stemmen der meisjes paren zich met die der jongens, een fris geluid, Hoop der toekomst als het lied getuigt.

De hopman vertelt het St. Jorisverhaal, de boys leven onwillekeurig mee... dat vreselijk gevecht met die draak... totdat de ridder het ondier de speer in het hart spietst, waarop het stervend en rochelend terzijde rolt.

De spanning breekt als de scouts de draak van het verhaal gaan vormen en de nieuw benoemde ridder wanhopige pogingen doet het wrede beest bij zijn staart te pakken, totdat hij perongeluk zelf in de klauwen van het roofdier valt.

Er komt een fijne jolige stemming als "Old John Brown on his farm" zijn respectievelijke dieren tentoonstelt en het is een heidens oordeel als al die dieren hun geluiden laten horen, maar beter is nog die yell, waaraan allen meedoen, publiek en kampvuurjongens...
Saba-Dutch-West-Indies
is a link in scouting.
Keep the promise-follow Law.

Hierop volgen de 1e Hulpdemonstraties. In een ogenblik zijn de stretchers (draagbaren) gemaakt en een paar zware slachtoffers worden temidden van het publiek uitgepikt en op draagbaren rond het kampvuur naar het hospitaal gebracht. Onze voorzitter is een extra zware en wordt met verwoede pogingen op de smalle knieën van de kleine „Vossen gehesen. Haast verliest hij er het leven bij, maar komt toch veilig op de stretcher te liggen en in het hospitaal.

Dan volgt kunstmatige ademhaling en er worden twee methoden toegepast. Maar eerst zijn de drenkelingen uit het water op het droge gebracht door vier bekwame lassowerpers. Het gaat heel goed... alleen Alex kronkelt als een slang onder de verwoede kneedpogingen van zijn dappere redder.

Het spel „stok doorgeven" is vol intense spanning. Het voorwerp gaat rond en maakt veelvuldig doden, totdat Clifton als enig overblijvende levende het hoera van de herrezen doden in ontvangst neemt.

Als laatste train worden de vlaggemasten gebouwd door de patrouilles. Het gaat met bekwame snelheid en in vier minuten tijd hebben de Arenden hun nest gezet, keurig zijn de zijlijnen gestrekt en fier wappert de Arendvlag in top. De andere patrouilles zijn niet zo fortuinlijk en vooral de Wolven hebben een harde dobber, ofschoon Sammy met een commandostem talrijke orders uitdeelt... misschien juist daarom?

Het „Wilhelmus", door allen staande gezongen, waarbij ook onze gasten geestdriftig hunne stemmen paren met scouts en girl-guides, getuigt van het welslagen van het kampvuur als een waardig slot van deze St. Jorisdag.

Rest mij nog Miss Mathilda van harte te bedanken namens de gehele groep, voor de keurige oranje letters in onze troepvlag, hetgeen wij allen rond het kampvuur vol enthousiasme eveneens gedaan hebben.

Saba, 28 April 1937.
De hopman.
M. van der Maarel.

DE NEDERLANDSEPADVINDERS VERENIGING.
AFDELING SABA. N.W.I.

Groep I... Oranje dassen.

Spoorteken: Werkelijke broederschap is niet bedacht op eigen genoegen en voordeel.

Op Broertjes... naar de Jamboree.

Dinsdag, 1 Juni: Om half vijf verzameld in het clubhuis.
Grote seinoefening... troepspelen en vuurmaakdemonstratie in studie nemen.

Zondag, 6 Juni: Om zes uur in de morgen op de aangegeven punten verzamelen met alles bij je.
Dagtocht naar MARY-POINT.

Dinsdag, 8 Juni: Om half vijf op St. Johns verzamelen.
1ste Hulplessen en troepspelen.

Zondag, 13 Juni: Om 7 uur namiddag op de berg THE SHOE verzamelen
Let op de geheimzinnige...

Woensdag, 16 Juni: Om 7 uur namiddag bij het Clubhuis St. Johns.
Kampvuur.
Herdenking oprichting onzer troep.

Zondag, 20 Juni: Om 2 uur verzamelen bij de politiepost Windwardside.
Indianen-oefening op Booby-Hill.
Daarna vlaggeroof, maar pas op dat jezelf niet geroofd wordt.

Woensdag, 23 Juni: Afscheidsbijeenkomst van The Chicken-Hawk Patrol.
Installatie van vaandrig Harold tot w.n. Hopman.
Om 6 uur verzamelen bij het huis van de hopman

Zaterdag, 26 Juni: Om half twee verzamelen aan de Fortbaai.
Bezoek a.b. ss. Baralt.

Dinsdag, 29 Juni: Om half vijf op St. Johns verzamelen.
Leider w.n. Hopman Harold Jonhson.
Patrouille-werkzaamheden onder de drie gevormde patrouilles met hunne nieuwe leiders.
Vuur-race... spelen... seinoefening.
Na afloop verhaal.

Zondag, 13 Juni: Kerkgang in uniform voor de gehele groep.

Elke Woensdag Les in de Nederlandse taal aan mijn woning.
Na afloop der les... verzamelen Jamboree-Patrouille.
2e Klasse training tot Maandag 21 Juni aan mijn woning.

Goed padvindersspoor.
De hopman;
M. van der Maarel.

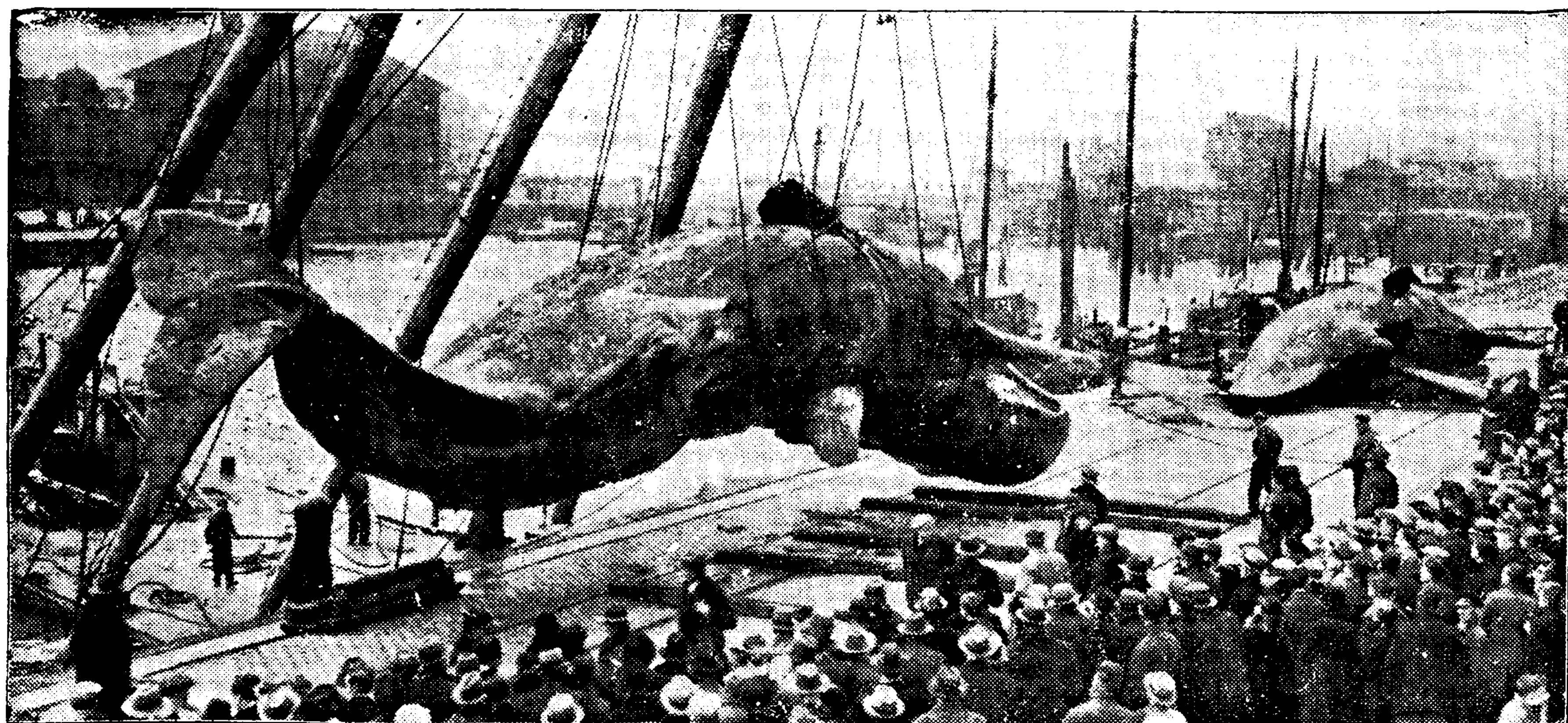
K
KRO
O

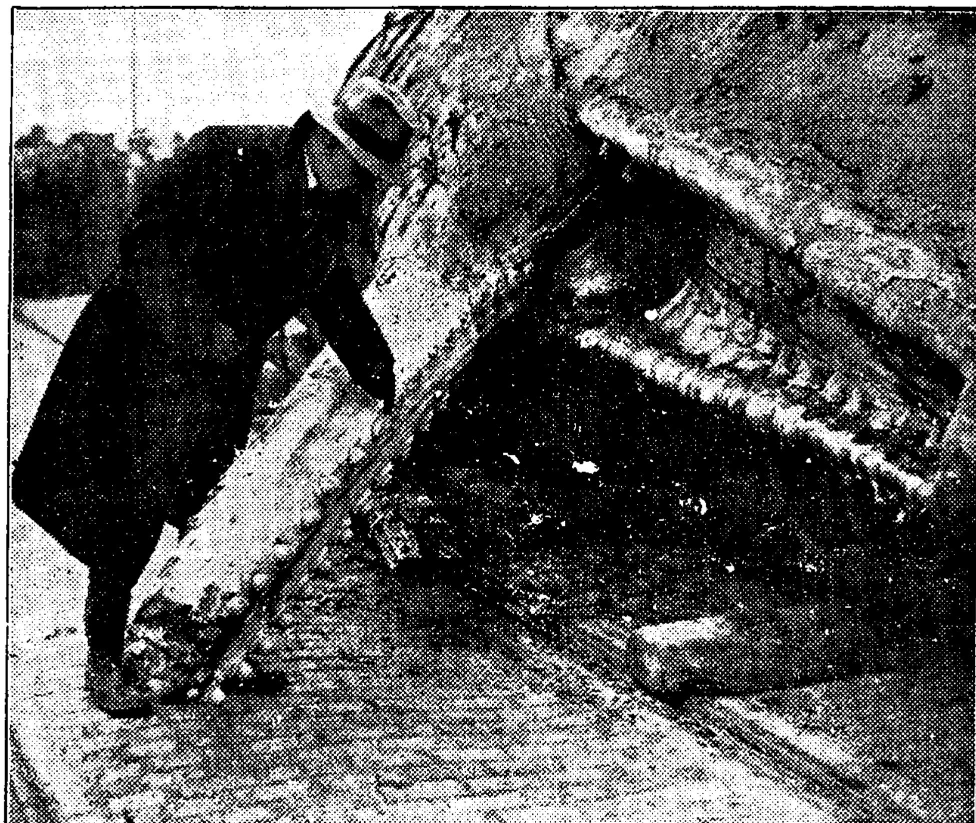
Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Zondag, 9 Mei.

1. Gramofoonmuziek.
2. „Voor God", door Prof. Dr. A. Steger
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.B.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen, door Anton van Duinkerken
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

POTVISSEN IN ROTTERDAM. In Rotterdam werd een potvis gebracht, die bij Terneuzen aanspoelde. Onder grote belangstelling werd het gevaarte op de wal gedeponeerd. Rechts: de heer Corneth, praeparateur van het Rijksmuseum te Leiden, inspecteert het gebit van een der potvissen.